

Selmeczi Sára: Este van

Este van, késő, de még ég a lámpa,
Egy álmatlan gyermek gondol a holnapra.
Az ablak csak résnyire, bukóra kinyitva,
S a holdat néhány kutya egyre csak ugatja.

Hallgat a kisgyermek, várja csak az álmát,
Csend van és béke, semmi nem csap lármát,
De valahogy ez sem használhat most sokat.
A távolban végre két kutya elhallgat.

„Tán csak egymást ugatták" gondolta a gyerek,
Nincs zaj az utcákon, konganak a terek.
Túl nagy a csend, és meleg van, kifogásnak remek.
Egy röpke szellőtől egy ág megremeg.

Ahogy egyre sötétedik, és a csend megszűnik,
Az első madár felkel, és ébreszti a többit.
Nincs édesebb dallam a hajnali éneknél,
Ha hallanád, rögtön kelni készülődnél.

A gyermek szótlanul eloltja a lámpát,
Felhúzza a redőnyt, megveti az ágát,
Nem kell tudni senkinek, hogy nem aludt az éjjel,
Reggelizni készül, zsömlét eszik tejjel.

Álmos lett hirtelen, kicsit még aludna,
Aludt volna este hogyha tudott volna,
Egész nap azt várja, hogy bújjon az ágyba,
Persze este mégsem érkezik az álma.